

Filmilood

FILMI

SPORDI

JAFOTO

TEATRI

TANTSU

AJAKIRI

Nr. 2.

I. aasta.

Hind
25
senti

Brigitte Helm

raskeis mõtteis.

Filmi Nädal

Filmi-, teatri-, spordi-, tantsu- ja fotoajakiri.

Tellimise hind: 1 aasta — Kr. 10.—, 1/2 a. — Kr. 6.— 1 a. — Kr. 3.—

Toimetus ja talitus: Tallinn — Viru 14—2. Talitus avatud kell 9—6 öht.

Toimetaja **Valter Kruberg.**

№ 2.

25. juulil 1931. a.

I. aasta.

Uute sihtjoonte rajamisel Eesti fiimitööstuses.

Kuidas kindlustada Eesti filmide rahaline külg?

Seniste eesti filmide valmistamisel on end tunda annud kõige pealt rahaline küsimus. Võtame ka ükskõik millise eesti filmi, siis kuuleme igatühe nende kohta ikkagi teateid, et nende läbilöövast on takistanud just mõningate näitlejate „tähtede“ arvu vähe. Ja need „tähed“ kuuluvad ikkagi sellesse ringkonda, kust tuleb raha, sest pea igakord kui on asunud filmimisele, on finantseerijate poolt, kas lausa selge sõnaga, ehk mõista andvalt seletatud, et nad soovivad näha peaosas mängijatena seda ja seda inimest. Ja raha paneb rattad käima, ning tulemuseks ongi, et peaosas mängib finantseerija poolt soovitud. Mängib küll, kuid milliselt? Selliselt, et jällegi film maha tehakse, mängigu teised asjaosalised hästi või halvasti.

Meie filmide tehniline külg on kõikjal head tunnustust leidnud, oleme isegi saavutanud sarnased nimed sel alal nagu Märsk, Luks ja Hirvonen, kuid näitlejate mäng ei jõua kuidagi edasi, olgugi et mõni mees uhkustada võib, et „mina olen mänginud kõikides Eesti filmides.“ Kuid mis aitab see kõik, „mööbliks“ võib ja saab ju igatüheks olla.

Nii et ses suhtes oleme praegusel silmapilgul ummikus, kuid igast ummikust peab olema väljapääsutee, ning sellele teele

peaksime asuma ka meie. „Filmi Nädala“ poolt esitame alguseks kaks kava lugejaile tutvumiseks.

Neist esimene; meie näeksime hääl meelel, et Eestis tegutsevad kinomanikud oma koosolekul arutusele võtaks Eesti filmide produtseerimise küsimuse.

Sellest usume saavad nemad, kui filmitööstusega igati kontaktis olevad inimesed üle, moodustades omavahel mingisuguse osatühisuse, kus osanikuks oleks iga kinomanik, kes vastava rahasumma igas kuus Eesti filmitööstuse edendamiseks kõrvale panevad.

Sest läheb aega, mis läheb, kuid siiski jõuame kord niikaugele, et välisfilmide sisseveole piir pandakse, just majanduslikust seisukorrast vaadates, ning seda suuremat rõhku tuleb panna oma filmidele.

Kuid kust võtame siis oma filme, kui ei saa kõne alla tulla üldse midagi Eesti filmi üle.

Meie teame ja kujutame endile juba ette, mida ütlevad selle kohta Eesti kinode omanikud.

„Teil ei ole ju näitlejaid, kellega mängida?“

„Õigus! Teil võib pea täiesti õigus olla, kuid siiski peab märkima seda, et meil leidub siiski küllaldaselt jõudusi, kes suudavad täita filmi osi, kui neid aga erapoolikult valitaks, jättes kõrvale igasugune kõrvalpolitika. Peale seda võiks ju igat filmi tsetada veel oma liigete kaasamänguga iga Eestis tegutsev filmiklubi. Ja meie ei tahaks uskuda, et nad keelaksid oma liigetele kaasa mängu, kui tegu on Eesti filmiga.

Mis puudub filmi läbilöövusesse, siis selles suhtes, ei ole karta hätta jäämist, sest asja eesotsas meie kava kohaselt seisaks kinomanikud, kes siis filmi alul laseks jooksta oma kinodes, ja peale selle ei tule mängijaile alul tasu midagi. Sest pea igas Eesti Filmis, mis seni vändatud pole suurem osa näitlejaid saanud pea mingit tasu. Jäädes asjaarmastajateks,

Muidugi peaksime, ka ses suhtes niikaugele jõudma, et kaoks asjaarmastajad ja annaks ruumi elukutselistele. Sest tõsiasi on ikkagi see, et kunagi ei saa me nõuda asjaarmastajatelt seda, mis elukutselistelt. Kuid kuidas ja millisel teel viia asja niikaugele, sellest lähemas numbris.

Peale selle ei ole meil karta näitlejate puudust, sest selles suhtes on meil Eestis tegutsevate klubide liikmeskond küllalt suur ja nagu teadjalt poolt kuuleme, on ühel klubil kavatsus alates k. a.

sügisest avada korralik filmikool. Kus õpetatakse kõiki filminäitle-
jaile tarvisminevaid teadmisi.

See oleks kõik paari reaga kinoomanikele Eesti filmide valmis-
tamiseks. Meie ei taha siin kellegile peale sundida oma ideid, kuid
tahame loota, et kinodeomanikud lugedes seda artikelt; väljamin-
nes algidust, mida annab käesolev artikkel, moodustaks osahisuse,
mis hakkas finantseerima Eesti filmile majanduslist külge. Kuidas ja
millisel teel seda moodustada, selle jätame kinoomanikkude enda
mureks. Kuid, kui kinoomanikud leiavad, et mõni küsimus neile
praegu ikkagi veel kaunis tume on, siis on «Filmi Nädala» lehe-
küljed igal ajal neile avatud selle küsimuse käsitamiseks. Samuti
võivad nad teateid saada selle küsimuse üle «Filmi Nädala» toime-
tusest, igapäev kella 4—6 p. l.

On veel olemaski teisigi teid, näiteks kui meie ärimeeste, ühe-
sõnaga öeldud, kodanikkude hulgas leiduks inimesi, kes samatel alu-
tel, nagu meie eelpool tähendamine raha kokku paneks.

Sest ainult säärasel teel võime loota häid, ajakohaseid filme,
mis mängult, kui ka tehniliselt küljest. Ja kaob ka igasugune onu-
poeglikus.

W. K.

„Filmi Nädal“ teab kõik!

Teie soovite teada filmitähtede aadresse?

Richard Arlen
Jean Arthur
William Austin
George Bankrofft
Carmen Barnes
Clara Bow
Mary Brian
Clive Brook
Nancy Carrol
Ruth Chatterton

Maurice Chevalier
Jackie Coogan
Cary Cooper
Frances Lee
Marlene Dietrich
Paul Lucas
Rosita Morena
Charles Rogers
Fay Wray

Paramount Studios, 5451 Marathón Street, Hollywood, California. U. S. A.

Kas olete Teie juba toetanud „Filmi Nädalat“ tellimiste ja kuulutustega?

Kas kinoskäimine läheb kallimaks?

Uued tollitariifid tõstavad filmide hinda.

Kaks ekraanikuningat
Greta Garbo ja Niels Asther.

Nagu juba teatud, pandi vabariigi valitsuse otsusega maksuma 20. juunist s. a. uued tollitariifid ja nagu ajalehes ilmunud lühikeses teates silma puutus, on uutes tollitariifides kõrgendatud ka tolli välismailt sisseveetavate filmide pealt.

Ühest küljest võiks seda vabariigi valitsuse otsust tervitada, sest see soodustaks meie oma filmitööstust ja tõrjuks meilt eemale välismaaliste filmide uputuse, kuid teisest küljest paneb see tollide tõstmine meid kartma, kas selle tagajärjel meie kinoomanikud tarviliku ei leia olevat kinopäsetähtede hinda tõsta, sest et peab ju lelduma ometi mõni moodus,

mis aitaks kinoomanikele nende poolt kantud suurendatud kulusid tagasi tuua. Ja et meil kõige lähemal ajal suurejoonelist Eesti filmitööstust veel loota ei ole, siis on tõesti väga karta, et kinode omanikud mööda ei pääse päsetähtede hindade kõrgendamisest

Kuna meil praegu on üldine majandusline kitsikus valitsemas, siis sünnitaks iga üleliigne sent, mida filmihuviline peab välja andma selleks, et nautida filmi, kodanikule teatavaid raskusi ja kui nüüd kinod päsetähtede hinda on sunnitud kõrgendama, siis tuleb karta, et meil kinode alal mööda ei saa minna teatavast kriisist, mis meie kinosisid praeguse seisukorra juures ähvardab.

Üldiselt on praegune olukord sarnane, et siin ka kinoomanikke süüdistada ei saa, kui nad sunnitud on päsetähtede hindasid tõstma, sest teatavasti on kinode omanikud praegu koormatud igasuguste ränkade maksumudega ja kohustustega nii, et neil ka parema tahsmise juures ei leidu võimalust päsetähtede hinna kõrgendamisest kõrvale hiilimiseks.

Kõigil neil asjaoludel tuleb rõhutada, et vabariigi valitsuse otsus filmide tolli tõstmise asjus on tulnud liig ootamatult ja et see otsus võib süvendada olemasolevat kriisi meie kinoasjanduses.

Ei teeks paha,, kui riigikogu kuhu see vabariigi valitsuse otsus kinnitamisele läheb, siin ka oma mõjuva sõna ütleks ja tolli tõstmise mõne teise artikli peale nihutaks, et selle läbi meie kinoasjandust ja Eesti filmitööstust soodustada.

Vana kinoharrastaja.

Kas Teie sõbrad kuuluvad „Filmi Nädala“ toetajate hulka?

Juhkami Juhani läkitus „Filmi Nädala“ toimetajale.

Väga austatud toimetajahärra!

See oli nüüd üpris hea tükk, et teie hakkasite välja andma seda „vilmi nädalat“ mis töötab olla üks väegade krõbe suutäis meie armsale linna- ja maarahvale, nagu ma seda oma

asjatundliku silmaga ja olemisega olen võinud kindlaks teha selle lehe esimese numbri läbilugemisega, mida olen teinud otsast otsani.

Pean oma kohuseks kohe alguses ära tähendada, et minusugune seni nendest vilmivärkidest ja vilmilehtedest suurt ei hoolinudki, ei olnudki ju nendes midagi sarnast lugeda, mis mind, kes ma ihuliselt ja hingeliselt olen üks elust läbiimibunud inimene, väga oleks huvitanud. Oli üks mage kraam kogu see meie vilmiastandus ja vilmilehed. . .

Nüüd aga, kus posteljon minule kätte tõi teie poolt väljaantud uue „vilmi nädala“ esimese numbri, kus kaane peale oli ilusasti trükitud vilmitäht Harold Lloyd oma poisuga ja selle peale ilusasti minu vahmiil ja kõik, et v. a. (ei tea mis need kaks pookstahvi tähendavad — vist ikka „va“ või vana?) härra Juhkami Juhani ning isegi minu aadress oli ilusasti ilma vigadeta ära trükitud, taipasin kohe, et on tegemist asjatundjate inimestega, kelle eest midagi saladuseks ei jää, vaid kes isegi iga vilmitähe sünnipäeva oma lugejatele teada annavad. Võtsin siis kohe sulle kätte, et austatud toimetajahärrale suur aitäh öelda ja teale oma nõu ja jõuga suure töö juures abiks olla.

Ega ei saa küll salata, et meie vilmiastandus (vabandan, et mina

sedä saksakeelset kriipsuga „essa“ ei oska kirja panna, mida teie oma lehe nimes ja mujal tarvitate, kuid arvan, et ehk lepitate ka minu lihtsa Eesti „v“-ga) nii siis, et meie vilmiastandus on viimase veerandsaja aasta jooksul teinud suuri edusamme. Mäletan veel seda aega, mil Tallinnas Vene turu ääres oli üles löödud puldanist katusega putka, mille nimi oli „Bioskop“ ja kus näidati hiiglasest kinopilti Vene-Jaapani sõjast. Pilt

Kaks lahutamata sõpra
Lillian Harvey ja Villy Fritsch.

oli küll sihuke, et sellest tontki aru ei saand, kes seal venelane või kes jaapanlane oli, aga rahvast käis palju vaatamas. Oli ju see esimene liikuvate piltide näitus Tallinnas ja Bioskopi omanik ajas 20-kopikalisi kamaluga kokku.

Nüüd on sootuks teised ajad. Ei ole praegu enam liikuvate piltide jaoks puldanikatustega „Bioskoppe“, vaid on olemas kinolossid, nagu „Gloria Palace“, „Grand Marina“ ja teised sarnased. Ka ei „liigu“ nendes lossides pildid enam, vaid elavad sõna tõelises mõttes — nad kõnelevad, laulavad ja teevad muid inimese

tempe ja kõik on selle juures nii arusaadav, nagu oleks sa ka ise nende keskel.

Ainult see teeb minule neid praeguseid kino saavutusi vaadates tuska, et see kõik on kirja pandud ja kokku seatud väljamaal ja et seda ka meie rahvale näidata, tuleb meil maksta kallist välisvaluutat välismaa turule. Küsin imestusega: „Kas siis meie Eesti rahvas, kes parunite orjaikke, Vene keisrivalitsuse vägivalla ja muud raskused enese turjalt ära on veeretanud, kuidagi sellega hakkama ei, saa et üht kinovilmi valmis teha, mida vaataks Eesti mees ja naine kasvava huviga ja mis võiks selle juures ka võistelda väljamaa kinovilmidega?

Arvan, et see meil võimalik peaks olema ja et selleks meil ka seda rahakopikat peaks leiduma, sest ega kõik rikkad mehed, kellel seda rahapuru olemas, veel Eestist jalga lasknud ei ole. Oleks aga vaja, et asja etteotsa seda organiseerima või kor-

raldama astuks paar enargilist ettevõtlikku meest, siis juba leiduks ka sarnaseid mehi, kes ei keelaks oma rahakopikaid mängu panemast.

Et teie uus leht, seesinane „vilmi nädal“ lubab kõige jõuga asuda Eesti vilmitööstuse edendamisele, see rõõmustab mind väga ja kui toimetajahärra lubavad, siis katsun ma oma rumala peaga minu järgnevas kirjas Teile selle asja kohta head nõu ja näpunäiteid anda.

Seniks aga elage hästi, toimetaja härra ja kandke hoolt, et teie „vilmi nädal“ korralikult ilmuks ja et ta ikka minule kätte tuleks. Olen teie tööst nii vaimustatud, et saatsin teile kohe tellimise terve aasta peale ette ära. Sedasama tegi ka minu teinepool ja kolm täiskasvanud mehelemineku ealist tütart Härta, Bärta ja Marta, kes kõik tahavad tulevikus kinotähtedeks kerkida.

Olgu siis peale head tervit jah!

Teie
Juhkami Juhan

Saksa filmitähed
Frits Kamipers ja Henny Porten
uemas Saksa filmis.

Kuulus onupoeg.

(Järg.)

Ja sulle mu poiss, oleks see ka pahaks alguseks“.. arvas pr. Farquidian.

„Mu Jumal, kui piinlik! Meid asetatakse kõige naeruväärsemasse seisukorda! ohkas hra Farquidian.

„Mul on idee!“ hüüdis korraga vanaproua. „Sa abiellud alles kolme kuu pärast, eks ole Louis? Siis võiksite meie, isa ja mina, enne Pariisi sõita. Kolme päeva pärast oleme kohal ja võime onupoega tundma õppida... meie jutustame talle kõik ja ma olen kindel, et ta sellest aru saab. Lõppude — lõpuks teeb see temale enesele ka reklaami.“

Niisamuti kui kõik projektid, mis pr. Farquidiani poolt ette pandi, võeti ka see vastu.

Neli päeva hiljem helistas abielupaar Farquidian ilusa väikese villa ees Auteuilis, milles kirjanik elas. Mõlemad andsid oma nimekaardid ära ja jäid kaunis kahtlevalt ootetuppa.

„Oh kui maitsekas sissesead!“ sosistas vanaproua vaimustatult.

Mõne minuti pärast ilmus uksele noormees, kelles pr. Farquidian kohe kirjaniku ära tundis. . . ta võttis kohe sõna:

„Armas härra! Vabandage meie pealetükkivust, aga sugulissidemed sunnivad meid selleks sammuks. Meie tuleme provintsist, Verdierest, Teie ja meie perekonna hällist, et teid tervitada. . . ja teid paluda. . . teid, kui suurt psühholoogi kellele kõik inimlikud vead teada, teie peate sellest aru saama. . . kui teie kahe aasta eest oma teose „Saladuslikud silmad“ kuulsaks saite, olime uhked Teid oma sugulaseks nimetada tohtivat. . . ja me ei suutnud selle üle oma tuttavate ringkondis vaikida.

Siis jutustas pr. Faquidian oma tulevase minija palvest ja lõpetas sõnadega:

„Kas ei võiks teie teeselda, armuline härra, kui oleksime teid tõeliselt külastanud, ja kas lubate minu pojalt oma noort abikaasat Teile esitella. Kas Francinel andi on, seda ma ei tea, pole ka tähtis. Ta elab provintsis; vaevalt saab ta teid veel tülitama. Teie aitaksite meid sellega eriliselt ja päästaksite piinlikust situatsioonist.“

Jean Farquidian oli kogu aja vaikides pealt kuulanud.

„Kuidas me oleme õieti sugulased?“ küsib ta siis.

„Teie vanaema oli minu mehe vanatädiks. Minu mees mäletab Teid veel väikese lapsena näinud olevat. Teid hüüti toona Jo. . . kas pole Xavier?“

Kirjanik naeratas kummaliselt:

Armuline proua, mul on väga kahju Teile öelda, et see suur eksitus on. . . mind ei hüütud kunagi Jo'ks. Jean Farquidian on minu varjunimi, Jean Duval on mu õige nimi. Uskusin nime, Jean Farquidian, ise leiutand olevat. Kuid mul pole midagi selle vastu, kui tutvun Teie poja ja ta noore abikaasaga. . . kahjuks pean aga kaheksa päeva pärast Ameerikasse sõitma.“

*

„Mu Jumal, kui ainult keegi Verdier's sellest teada ei saa!“ ohkas Xavies Farquidian tänaval.

„See on aga suur häbematus, meie nimega oma töid tähistada, Seda peaks sääduslikult keelutama!!!“ hüüdis pr. Faquidian suuremas meelepahas koduteele asudes.

Soovitage oma sõpradele „FILMI NÄDALAT“.

Kinokroonika.

Kaks tuntud sõpra püüavad kalu.

Praegusel suvisel ajal, kus suurem osa linnlasi igal õhtupoolikul linnast välja voorivad, et Piritat, Kose ja Stroomi jahedates voogudes oma palavusest nõrkevat keha karastada, on mitmed pealinna kinod leidnud kohaseks oma ukse ajutiselt sulgeda, et sooritada suvevaheajal remonte, mis talvise hooaja lõppemisel hädavajalikeks osutusid.

Nii on oma kinod ajutiselt sulgenud „Grand Marina“, „Rekord“ kus suurem ümberehitus käimas, „Bi-b-a-b-o“ ja „Modern“. Viimases kinos kestab seisak kuni 1. augustini.

Teised pealinna kinod töötavad praegu veel edasi, olgugi, et suvisel ajal rahvas rohkem vaba loodust armastab, kui kinnises kinosaaolis istumist. Mida need kinod eeloleval nädalal oma küllastajatele pakuvad, sellest anname allpool lühikese ülevaate:

„Gloria Palace“is

tuleb eeloleval nädalal uuele linastamisele helifilmina omal ajal läbilõõnud tummdraama „Oivaline vale“, kus peaosalistena esinevad Brigitte Helm ja Ernst Verebes.

„Endlas“

tuleb linastamisele suurejooneline kaksikeeskava. Linale tuuakse „Fox-Filmi“ haarav draama Aljaska metsatöölise elust 8 jaos „Vale kahkluse all“ George O'Brieni ja Helen Chandleriga ning „Metro“ farss 7 vaatuses „Armastuse knockout“, kus peaosalistena esinevad Sue Carroll, Aileen Pringle Lev Cody.

„Forumis“

tuleb linastamisele lõbus helifarss „Armastuse tšempion“ Joan Crawfordi ja William Haynes'iga ning suur armastuse draama „Venna armastuse ohver“ Fay Wray ja Gary Cooperiga.

„Kunglas“

tuleb linastamisele draama „Naise okkalline tee“ Marcella Albani ja Jean Muratiga ning „Tuline ratsanik“ Jack Holtiga.

„Skandias“

esineb tuleval nädalal jumalik Greta Garbo 12-jaolises draamas „Armastuse valitsejanna“, kuna veetlev Colleen Moore ja Antonio Moreno esinevad lõbusas X-jaolises farssis „Otsitakse neidu kogemustega“.

„Amoris“

jooksevad eeloleval nädalal draama „Siimitiiger“ Lon Chaney, Lupe Velezi, Estelle Taylori ja Ken Maynard'iga ning lõbus farss „Jenny õpib mehi tundma“ Truus v. Alteni ja Harry Halmiga.

„Skalas“

tuleb tuleval nädalal linastamisele draama „Sõdurid“ Georg O'Brien'iga ja „Sereenaad“ Adolphe Menjouga.

„Astras“

võetakse linastamisele „Narrtroonil“ ehk „Kroonitud narr“ Vilma Banky ja Ronald Colmaniga ning „Naiste mäss ehk röövel Black“ Hoot Gibsoniga.

Uus kino „Saturn“,

mis asub S. Tartu maantee ja Puuvilja tänavaga nurgal ja neil päevil valmis sai, on oma avamiseeskavaks valinud draama „Oma armastuse narr“, kus peaosades esinevad Dolly Davis ja Michail Tschehhov. Üldse tõuseb kinode arv praegu pealinnas 16 peale.

Kinokrooniker.

SALONG- JA LAVATANTSU NURK.

Tantsuõpetajad pajatavad...

Noor abielumees oma noorikuga.

Mida arvab Eesti tantsukuningas K. Küttim algava hooaja tantsudest?

Katsusin telefoniga ühendust saada Tallinna populaarsema tantsuõpetaja hr. Küttimiga, see aga ei tahtnud kuidagi korda minna, sest kuidagi ühendust ei saanud. Mis siis muud, kui jalad selga ja Vene uulitsale.

Ja läksingi. Leidsin K. keset remonteeritavaid ruume ning katsun kohe midagi välja pigistada uue- mat mehelt, kes elab üle viima- seid tunde poissmehe elust. Sest

seksajaks, mil need read ju- gejate ette jõuavad, on K. juba õnne- likult üks päev „ahelates“.

Jutu arenedes selgub, et K-l on kavatsus juba reedel 24. skp. Eesti tolmü ajutiselt jalgelt raputada ning raudteel ühes prouaga Riiga sõita, kus siis marshrut järgmise kava omab: Riia—Varssav—Viin—Buda- pest—Veneetsia—Milaano—Lugano—Bern—Interlaaken—Paris—London—Berliin ja sealt laeval tagasi.

Kuna K-ga ka proua kaasa sõidab, näib sõit kujunevat ka ühtlasi pulma- reisuks, kuid K. seletab ise, et abi- kaas olla tal juba kauaaegne partner ning nüüd mõtleb ta ühes prouaga osa võtta ka käesoleva aasta tantsu- võistlustest, Interlaakenis Mineval aastal peetud võistlusest sealsamas on küll osa võtnud peale tema Pool- gas ja Sievers, kuid nüüd ei tea K., kas keegi teine seal veel võistleb. Küll aga olla kuulda et käesoleval aastal ka Tartu tantsuõpetajad, nagu Rood ja teised, kavatsevad välis- maale sõita.

Ühtlase stiili võimaluste kohta tu- leva hooaja tantsudes ei saa K. mingit lubadust anda, sest tantsuõpeta- jate õppemeetodid on niivõrd eri- nevad, kuid kõne alla võiks tulla küll sammude ühtlustamine.

Selles suhtes näib K. eelistavat täiesti rahulikku sammu ilma igasu- guste „nõksudeta“.

Uutesse tantsudesse, millest Pool- gas, kui kaljukindlaist asjust kõneleb, ei näi K-l suurt usku olevat, sest pea igal hooajal tulla neid kümneid, kuid kui palju neist läbi löönud on, seda näevad küllalt tantsuharrastajad ise. Fakt on aga see, et mõningais

tantsudes, nagu tango ja slow-foks, oodata on suuri muudatusi.

Mis puutub aga fox-trotti ja valse-anglaisesse, siis on need K. arvates niivõrd täiuslikud, et ei ole tarvidust sinna veel midagi juure pookida. Kui aga Londonis, ses tantsuõpetajate „Mekkas“, midagi algupärast ka neist tantsudest saada on, siis muidugi.

Tantsuõpetajate õpingu kohtadest on Pariis oma endise võlu täiesti kaotanud, nii et igasugused prantsuse akadeemiate professorite nimed, mis omal ajal pea iga tantsuõpetaja ukse-silte ilustasid, nüüd kõikjal oma külgetõmbe jõu on kaotanud.

On aga olemas kants, kus tantsu tase seisab ikka endisel tasemel. See on London. K. seletab, et minnes Londonis kusagile dancingusse sisse, ei julge alguses „lagedale“ minnagi, sest kõik paarid tantsivad niivõrd täiuslikult ja hästi. Paremini kui meie elukutselised. Ja kõige paremaid samme võib omada just igasugustel dancingutel.

Bernis peetavale tantsuõpetajate kongressile paneb K. ka väga suuri lootusi, sest seal esituvad siis maailma parimad tantsuõpetajad oma paremaid partiisid tantsu alal.

Peale võistlust Interlaakenis olla kavatsusel veel tantsuturnee, kuid kas K. sel hooajal turneest osa võtab, olla veel selgusetu. Mineval aastal tehtud küll vastav ettepanek, millest aga tal loobuda tulnud partneri puudusel.

Eesti oma algupärase tantsu võimalustesse ei usu K., sest mineval aastal ähvardanud Tallinna „Marcelle“

omanik Leer küll välja tulla Interlaakenis uue Eesti tantsuga, kuid kui aeg käes, siis polla asjast midagi kuulda olnud.

Oleme hra Küttingiga jutuaajamisel puudutanud ka dancingi, võimalusi Eestis, kuid sellest mujal teinekord, ja et ma K. külalislahkust küllaldaselt proovil pidanud siis arvan paraja aja olevat lahkumiseks.

Ainult vahepalaks sähvan veel kuidagi, kuidas on K. sportimisega lugu (teatavasti oli K. paar aastat tagasi Eesti paremaid lühikesemaa sprintereid — 100 mtr. — 11,4). Millele K. vastab, et treeningul jooksnud ka käesoleval aastal selle aja, kuid sportimisest peab siiski loobuma, sest esiteks ei ole aega ja teiseks arendavat jooks jalalihaksed kõvaks, mis takistuseks tantsimisel, nii et peab jääma ikkagi tants kui tulutoovaim.

Soovin veel „Filmi Nädala“ ja tema lugejaskonna poolt K.-le palju õnne „ahelate“ kandmisel ja ka head ning huvitavat reisimismatka, ühtlasi südamele pannes, et K. „Filmi Nädalale“ saadaks huvitavaid märkmeid reisimatkeist ja tantsudest.

Üldiselt jäi mulje K. juurest lahkudes, et tegu on mehega, kes juba kauemat aega Eesti tantsuelu juhtides, küllaldaselt hästi asjasse oskab suhtuda, olles kaugel mõningale teisele omasest laliutamisehoost.

Ikka edasi, tasa ja targu!

Ja 25. augustil õpime ja täiendame juba uusi samme lugupeetud tantsuõpetaja juhatusel.

Viky.

„La Ranschera“ ja „Le Muscy“ uued hooaja tantsud.

(Usutluskäik tantsuõpetaja A. Poolgase juurde),

Nagu eelmises nr. lubasin, nii võtsin uue retke ette, et saavutada tagajärge pealinna tantsuproffessorite juures. Seekord oli vana jumal „eest-

lane“, sest juba esimese tantsuõpetajaga oli õnne, sest leidsin Poolgase enda suurema vaevata büroos, oli teine parajasti lõpetamas maniküüri.

A. Poolgas oma partneri prl. A. Piiskop'iga.

Usutluskäigul selgus, et lugupeetud tantsuõpetaja kavatses juba selsamal õhtul kella 5 paiku kodumaa tolmu jalgelt raputada ning matkata välismaile tutvunema uusimate tantsusammude ja stiilidega. Sel õnnelikul kellaajal, mil mina sinna juhtusin, olid just ettevalmistused ärasõiduks täiel hool käimas.

Marschrudi esimeseks peatuseks pidi jääma Berliin, kus P. mõtleb peatuda paar päeva, et siis reisi jätkata Pariisi ja sealt tantsuõpetajate „Mekase“ Londonisse, kus P. kuulsas V. Silvesteri akadeemias end veel täiendab, et siis 6.—8. aug. Bernis peetavast tantsuõpetajate kongressist osa võtta ja peale selle veel 8.—10. aug. sealsamas peetavas tantsuturniiris jõudu katsuda välismaa parimatega.

Mineval aastal peeti teatavasti tantsuturniir Interlaakenis, millest

meie tantsuõpetajad Poolgas ja Küttim osa võtsid ning lõppvõistlusele pääsesid. Üldvõitjateks tulid professionaalklassis inglane Stern ja amatööridele niisamuti inglane Vells.

Sel aastal tahab P. kõik kaardid mängu panna, et saavutada täit tunnustust. Ja võtab seks välismaa reisile kaasa partneri — preili A. Piiskop'i.

Jutu arenedes selgub, et eeloleval hooajal on oodata tantsude-ilmast muudatusi, mis võivad olla üsna põhjapanevaiks. Nimelt olla pea kõikjal tunnustust leidnud tantsud „La Ranchera“ — foxitaoline kiire, kuid hoopis teise muusikaga ja „Le Muszy“, mis näib elustada tahtvat juba igavikku kadunud „black-bottomi“. Ka foxis ja valse-anglaises olevat oodata muudatusi, kuid seda vähemal määral teistes tantsudes.

Tuleval hooajal kavatses P. samme näidata kahes gruppis, algajaile algsammudena kuna edasijõudnuile n. n. „spetsidele“ teatavaks tehakse igasugused tantsuilma saladused P. isiklikul juhatusel.

Ka meil nii kaua oodatud tühtlane stiil ja sammud kõigilt tantsuõpetajailt näib eeloleval hooajal läbi löövat, sest eestlased-tantsuõpetajad Poolgas ja Küttim sõidavad ühistele õpingutele ja võistlustele, ja tahavad tuleval hooajal tühtlast stiili õpetada. Muulastelt tantsuõpetajatelt ei olevat vastutulekut loota, kuna mõnimgad nende seast isegi sarnaste asjadega hakkama olevat saanud, et saanud Saksa tantsuajakirjadele ülesvõtteid kõigi Eestis tantsuõpetajate poolt korraldatud Eesti meistervõistlustest, reklameerides seda enda ettevõtteks.

Ka soomlastest-tantsuõpetajatest olla oodata sügiseks Poolgase juure õppima, kolme, kes senise täienduse koha valinud Stockholmi asemele Tallinna, sest viimase tantsutase olla

Joan Crawford ja Douglas Fairbanks, noorem.

viimaste aastate jooksul hiiglasamudega tõusnud.

Meil Eestis tegutsevaist tantsuõpetajaist käia ka suur osa end P. juures täiendamas, kuid nüüd olla nende tasu ka kaunis suureks tõusnud, sest läinud hooajal juhtunud isegi sarnane lugu, et üks Tallinnas kaunis laialt tuntud tantsuõpetaja end üliõpilasena tutvustades tulnud P. juure tantsu õppima, ilma et viimane oleks teadnud, kellega tal tegu ja tagant-

järgi siis aupaklikult tasu maksmata jätnud. Kuid siis vähe aega hiljem olla ta ise tantsukursuse avanud.

Niisuguseid kõrvallugusid olla Eesti tantsuilmas mitmeid, kuid eeloleval hooajal tahetakse üldiselt läbi viia ühtlane stiil ja samm Eestis.

Selleks, et kõiki tantsuhimulisi rahuldada, on P. juure lasknud ehitada uue väikse saali, kus ka sarnasel juhul, kui suur saal kinni, tunde võib

LISSY ARNA. Kas ei või ja ...

anda, kaotades sellega ühtlasi ruumipuuduse.

Suur saal näeb peale põhjalikku remonti hoopis ilusam välja ja P.-l on kavatsus veel paigutada saali tagaküljele peegelsein, Nii et uudiseid vägagi palju ja kõik need ootavad sügisepoole uusi külastajaid, et vähegi tagasi pakkuda tehtud kulude eest peremehele.

Külalislahke ja sõbraliku Poolgase saatel teen tuuri kõigis neis saales,

ja pean tähendama, et P. kõik jõu ja energia selleks on rakendanud, et edasi viia Eesti tantsutaset.

Ka Eesti algupärasest tantsust tuleb kuidagi jutt, ja siin kuulen kuidagi P.-lt, et siis, kui ta Nõmmikuga koos töötanud, neil kavatsus oli olnud Eesti rahvalaulude aineil mingit tangotempolist tantsu kombineerida, kuid nüüd olla asi praegu seismas, kuid kes teab; võib olla. ...

Olen juba küllaltki kaua kinni pi-

danud sõbraliku usutletavat ja teada saanud paljugi huvitavat, millest veel praegu vara rääkida, ning lugupeetud tantsuproffessorile head reisu „Filmi Nädala“ ja tema lugejaskonna poolt soovides, l a h k u n.

Ja eks näe, ehk pajatab P. meile veel pikemalt oma reisist välistantsuilma.

Head reisu ja palju edu!

Viky.

Kas seisab tants raha või kunsti teenistuses?

Nüüd, kus pidude hooaeg ligemas, oleks vististi paras aeg jutelda meie tantsust ja tantsuõpetajaist.

Tunnistama peab, et tantsu tasapind Eestis, võrreldes naaberrahvastega, õige kõrgel järjel on. Seda aga ei saa imestada, sest enamjagu meie parimaid tantsijaid peavad hooaja alul läbi käima vähemalt kaks-kolm tantsuõpetajat, enne kui kindel võib olla, et pidul teise tantsijaga tantsima minnes hätta ei jää. Võib olla, imestate, arvate et moodne tants nii keeruline on, et üks õpetaja seda selgeks ei suuda õpetada. Pole tõi — tantsuõpetajad seisavad meil täiesti oma ameti kõrgusel. Ainuke asi milles viga seisab, mida neile ette heita võiks, on see, et igauks neist tantsu teistest erinevas stiilis ja samas õpetab. Toome kas või näite. „Õppisid tantsu pealinna tantsuõpetaja hra Küttimi juures ning arvad kursuste lõpetamisel, et see töö on täiesti selge, sest kaaskursistega läks tants õige libedasti. Lähed pidule ning valid ka omale kaunima partneri. Tantsid, — midagi nagu ei

klapiks: tahad sina üht sammu teha, partner teeb hoopis teise, sarnase mida sina, ehk küll kursuse lõpetanud, pole näinudki. Arvad juba, et ta ajast maha on jäänud ning moodsaid tantse ei mõistagi. Pikemalt kõneldes aga selgub, et tema õpetajaks olnud teised õpetajad (Poolgas või koguni Insarov).

Tahtmata kerkib üles küsimus, miks on meie tantsud nii lahkuminevad stiililt kui ka sammelt? Milleks õpetab üks üht ja sama tantsu teisiti kui teine? Olen selle küsimuse üle selgitust palunud mitmelt tantsuõpetajalt, kuid vastus oli ikkagi sarnane: „Tema õpetab Viini moodi. mina aga Inglise stiilis.“

Kas ei saaks aga meie tantsuõpetajad kordki õpetada tantsu, mis oleks ühine stiililt ja sammelt, nii et õppides ühe juures ei pruugiks enam teise juure täiendama minna, vaid ühe stiili põhjalikult hästi omada võiksid? Usun, sellega võidaksime palju enam inimesi tantsijate perre ning tantsu tasapind tõuseks tuntuvalt.

R—y.

Tantsija sihid ja teed.

R. L—n.

Lugematu kogu on neid inimesi, kes tänapäev tahavad endid pühendada lavatantsule. Kas neil on annet, mis kindlustaks neile tuleviku?

Selle peale vaatamata, et nad aktiivselt töötavad ja kaasa elavad oma õpingule. Kas nad suudavad vastutada enese ja kohustuste eest, mis

neile peale paneb raske kunsttantsu ülesanne.

Miks meie tantsime? Vaevalt saab seda sõnadega seletada. Kui küsida seda noortelt tantsijatelt, siis jäävad nemad üllatunult vaatama. Nad ei leia kohast vastust. Siiski, on tarvilik tantsijate tegevuse üle sõna võtta. Miks meie tantsime? Sellepärast, et meil on suur seesmine tung ennast liigutada, panna enese keha liigutusi tantsulisse vormi. Meis on midagi, mis tõuke annab püüda selle õilsa kunsti täiuseni. Meie elame, õigem öelda, peame elama seda läbi enese hinges, meie tunneme seda seesmiselt läbi elades, mida meie tantsime, meis on tahe tantsida.

Seda tahet ei saa enesesse kasvatada — meil peab see kaasa olema antud sündides. Tants on kui suur vaimusund, mis ületab meie elu, meie loomingule annab tõuke loomiseks. Nii kui komponist oma meeletolu ja hinge paneb muusikalisse vormi ja oma tundeid, neid seesmiselt läbi elades, valab muusikasse, luues oma muusikapala, samuti peaks tantsija panema enese meeletolu kooskõlas muusikaga tantsulisse vormi. Kus algab tants meie seesmises isikus, kust saame tõuke tantsule ja loomiseks tantsu? Selle kohta ütleb tuntud Saksa tantsija Mary Wikman väga tabavalt: „Seal, kus kaob teadmine ja algab läbielamine — sealt algab tants!“ See on täiesti õige, minu arvates. Hingeliselt peab kaasa elama tantsija oma tantsule, seesmiselt peab ta tundma igat oma liigutust, igat liigutuse osakest. Siis ainult suudab tema anda publikule — sellele suurele arvustajale, edasi enese õilsa kunsti tähtsuse ja kunsttantsu suure ja raske ülesande. Siis ainult

saab tantsija anda enesest naudingut pealtvaatajaile.

Tehnika — sellest on vähe, et seda hiilgavalt vallata. Tehnika on tantsijale esmajärgu tähtsusega, kuid tehnika hiilgus ei tee veel hiilgavat ja ideaalset tantsijat. Sellest on vähe, et jalgu loopida pea kõrgusele, see pole veel tants — see on diletantlik hüplemine, see ei anna veel kellegile naudingut, see on ja jääb ainult tehniliseks trikiks.

Tantsukool — ka siin on palju kutsutuid, kuid vähe on äravalituid. Kool peaks olema, kui suur sõel, kus ruumi on paljudele, kuid vähe laseb ainult läbi ja mis mittekölbulik, selle heidab välja. Kooli ülesanne on kasvatada häid ja kunstiliselt kõrgel seisvaid tantsijaid. Resultaat koolil peab oiema, et anda häid tantsijaid, kes astuvad ellu, on vastavad ja vastutavad õilsa kunsti jüngrid. Tee selle väärtuse juure on raske. Armastus ja intensiivne töö, see lahendab hea tantsukunsti saamise probleemi — kasvatada mitte üksi tehnilisest küljest hiilgavaid trikkmeisterid, vaid tundelisi inimesi, kellel on jõud ja looming loovale tööle. Need sihid on kõik veel lunastamata. Neid läbi viia, tähendab võidelda! Tantsijal pole midagi peale enese keha ja hinge — need kaks peab suutma tema koostada. Peab oskama elama panna enese keha, peab oskama panna sellesse keha kõnesse enese hinge, enese tunded. Meil on oma usk ja tahe enesesse — peame oskama seda kasvatada, peame oskama elustada enese loomingut, enese vaimu. Peame oskama hinges-tada seda, mida meie tantsime, aga mitte jääma ainult tehniliseks nukuks.

(Järgneb.)

Tantsuharrastaja parim sõber on „Filmi Nädal“.

Mida pakutakse tuleval hooajal Estoonias ooperi alal.

Visang kahekõnes Estoonia teatri tantsurühma liikme R. Lossmanniga.

William Powell,
Ameerika parim karakternäitleja.

Õhtu. Liigun uudiste jahil tänaval.
Stop!

Sealt läheb ju üks Estoonia teatri baletti rühma tantsulõvi — bardon! Baleriino, Ralf Lossmann. Käed surrutud mantli tasku ja näol mõtteteadlase ilme. Tere õhtust!

Tere!

Kas suvitamas polegi?

Juba tagasi! Kuresaares olin kolm nädalat.

Miks nii ruttu tagasi?

Igav oli, kole igav. Pole harjunud sarnase vaikse tempoga.

Küsin siis, mis teatris uudist, saab ehk midagi kuulda tulevase hooaja töö kohta, millise lavastusega algust

teete. Et tööst jutt, muutub tantsu-
jünger pisut elavamaks ja pajatab:
Esilavastuseks tuleb ooper „André
Sch nier“. Seal on tantsu, proovid
olid juba kevadel, ennem hooaja
lõppu. On nii palju teada, et tulevad
operett „Kolm musketääri“ ja ooper
„Vürst Igor“. No nende kahega saab
tantsurühm sauna. Tantsud „Vürst
Igaris“ pidavat balletimeistri jutu järgi
kaunis rasked olema. Mis veel muu-
sika ja draama lavastustest tuleb, ei
tea, see on „kõrgema“ asi. Siis tuleb
vist veel iseseisev balletirühma õhtu-
ja hommiketendused. Tööd on tublisti,
peab aju tööle panema ja vaimu teri-
tama, sest nagu kuulda, peab tantsu-
rühm vist ise kompositsioonid tegema
ja ega see nii kerge polegi. 20. augustil
algab treening, siis pole enam
aega istutagi. Proovid ja treening —
nii päev läbi. Nüüd peame laiskues
aega veel kasutama, kuid varsti on
armuaeg lõppenud ja ega suvel vist
kellegil treeningust palju midagi välja
ei tule, laiskuse vaim on peal. Üksi
ei tahagi midagi teha, kaasvõitleja-
tega — siis on lõbusam.

Nii, nii. Aitäh uudiste eest! Elage
hästi!

Hüvasti! sõnab tantsulõvi ja surub
käed kõvemini tasku, nagu omab en-
diselt mõtteteadlase ilme ja eemal-
dub. Vist läheb töövaimu otsima.

Raby.

Mõtteid naisest.

Ütle mulle, kuidas sinu naine sind koht-
leb ja ma ütlen sulle, kes sa oled.

„Mul pole midagi selga panna!“ ohkas
naisuke ja tarvitas enese riietuseks neli
tundi

Iga naine leiab oma mehes vähemalt ühe
imestamisväärse punkti, nimelt, et mees
just teda on kosinud.

Kui naine võltskalliskive leiab ehtsad ole-
vat, siis omab ta tingimata ka ehtsad kal-
liskivid.

Blende ja sügavusteravus.

Olen tähele pannud, et paljud fotoamatöörid ei mõista kasutada blendet. On ka juhuseid olnud, kus küsitud minult, milleks on blende ja mis tehakse temaga. Kord tähele pannes, et fotoamatöör, kes jõudnud kõrgele tasemele, tehes portreevõtet heleda päikese käes, blendides tublisti ja valgustas selle juures $\frac{1}{25}$ s. Pärides, miks ta nii töötab, sain vastuse: „Olen harjunud nii töötama, sest siis saan alati läbitöötatud negatiivid.“ Küsides temalt, kas ta siis suuremat kiirust üldse ei tarvita, sain vastuse: „Tarvitan küll, kuid ainult kiirelt liikuvate esemete pildistamiseks.“

See vastus näitab, kui palju on fotoamatööridel teadmisi blende kasutamisel. Kui võtta aluseks eelpool mainitud vastus, siis tekkitab küsimus, aga milleks on meil siis üldse tarvidus suuremate kiiruste jaoks, kas selleks, et ainult kiirelt liikuvaid esemeid pildistada?

Amatöörid arvavad, et valgustus-

aega võidakse reguleerida blendega. Kuid milleks on siis tehnika nii suuresti arenenud ja valmistatakse katjaid, millega võib iga ilma ja ajaga teha momentvõtteid kuni ühe sekundini.

Kuid suurt kiirust valgustamiseks võib kasutada valgusjõuliste objektiivide juures.

Tõeline ülesanne blendel on hoopis teine:

Seades aparraadi võttevalmis lõpmatuseni, siis selgub, et teatud kaugusest algab teravus, kuna esipõhi on šegane. Amatöörile võib ütelda, et igal objektiiivil on teatud kaugus, millest algab teravus. See kaugus oleneb objektiiivi põletiskaugusest. Mida lühem põletiskaugus, seda teravam esiplaan.

Objektiiviga võime kindlaks seatud teravuse juures teravaid pilte saada, võimaldades meile teatud sügavusteravust. Sügavusteravus oleneb põletiskaugusest, aga veel enam blendest. Mida väiksem blende, seda suurem sügavusteravus. See põhilause näitab, et võite paremaid pilte omada, kui teie mitte blende abil valgustusaega ei määra, vaid seda teete katja abil. Kui soovitakse äärmiselt teravaid pilte, siis tuleb väikese blendega töötates, ja seale vastavalt ka valgustusaeg määrata. Sügavusteravus ei mängi mitte ükski lõpmatus juures rolli, kuid peaaegu iga teravaks seadmise juures. Kuna puudub igatüüpi võimalus blende ja sügavusteravuse vahelkordi ise kokku seada. Sellest aitab meid sügavusteravuse tabel.

(Järgneb.)

Juhannes Killip.

Kanada tsempioon ehk meie teeme spordifilmi.

Lugu oli nii, et meie, s. o. mina ja mu sõber Nikodeemus Kokskäär tahtsime teha filmi. Me alul ei teadnud, kuidas hakata pihta sellesinatse filmivärgiga, sest egas' see naljaasi olegi, kohe krapsu pealt võtta kätte ja teha film valmis, aga niipalju küll arvasime, et see peab tulema üks spordifilm. Nikodeemus kangesti mulle peale käis, et tehku aga mina valmis käsikiri, mina aga suu ja sülega vastu punnisin, ning seletasin, et enne tuleb ikka vaadata, kuidas on lugu nendesinaste rahadega. Viimaks siiski kokku leppisime nii, et mina teen käsikirja valmis ja kui see valmis on, siis Nikodeemus hangib rahad, kaamerad ja linnid ja ühesõnaga kõik selle pisikese pudipadi, mis vajalik filmimise juures.

Kolme nädala pärast mul käsikiri valmis oli. Pealkirjaks panime talle „Kanada tsempioon“ ja see lugu ise käis lühidalt nii:

Saapamäärdekuningas Joseph Smithil on sada miljonit dollarit, paks köht ilus ja tütar Meeri. Vana Shmith armastab sporti, Meeri kah. Meeri läheb mehele ainult suurele tsempioonile. Aga Meeri armastab hullupööra üks saapamäärdeagent naaberlinnast. Meeri teda ei tunne aga tema imetleb Meeri salaja juba ammu. Ühel päeval on Tsheriplossomi linnas (seal elab vana Smith oma tütreaga) suur võistlus. Osa võtma peab tulema kuulu järele ka ilmakuulus Kanada tsempioon John Oolrait. Kogu linn on kihevil ja kohevil ja rahvast on koos, mis murdu.

Saapamäärde agendi nimi on Jack Jackson. Ta lootis võistluspäeval näha Meeri, aga et tal raha polnud, siis andis ennast üles võistlejaks, et pääseda staadionile.

Kanada tsempioon Oolrait tutvunes rongis võluva tütarlapsoga, abiellus temaga kohe ja sõitis Floriidasse vee-kendi pidama. Tsheriplossomi linnale ja võistlusele ta vilistas.

(Nüüd hakkab see filmi naljakas osa)

Saapamäärde agent Jack Jackson kõanib kurva näoga mööda staadioni ja vahib nagu võlutult Meeri. Parajasti hüütakse 100 meetri jooksjad starti. Üks jooksja hõõrub oma jalgu tärpentiini ja ühe pinzi peal ja ruttab siis kohale, Jack Jackson tuleb ja hajameelselt istub sinna pingile, kuhu on valatud tärpentiini. Ta hüppab aga kohe püsti ja pistab jooksu. Samal hetkel kõlab stardipauk. Jackson annab jalgadele valu, jookseb kõigist kõigist mööda ja purustab lõpulindi ajaga 10,0. Terve staadion märatseb juubeldades, pillutakse kübaraid. Kõik arvavad et Jack Jackson ongi kuulus Kanada tsempioon.

Kuna kavas järgmine number on kuulitõuge, võetakse mees õlgadele ja kantakse kuuliringi juure. Seal parajasti nii meie Suugi ja Neumanni taolised pühvlid tõukavad kuuli ikka 15 ja 15. Jackson võtab kuuli kätte ja silmitseb teda igast küljest. Ta ei oska tõugata seda riistapuud. Parajasti aga, kui ta katsub kuulitõuke poosi järele aimata, tuleb üks erilane ja nõelab teda just küünarnukile. Jackson virutab käe sirgeks ja kuul lendab 17 meetrit. Jälle hiigla juubeldus.

Viimane number on ujumine. Jõe ääres lahtises basseinis.

Jackson ei kavatse ujuda, ei oskagi ujuda, kuid stardihüppe ajal ta libiseb ja kukub vette. Samal ajal aga möödub basseinist mootorpaat, milles üks mees veab spinningit. Spin-

ning hakkab Jacki trikoo külge kinni, ja kisub mehe hiig a kiirusega edasi. Finishi juures katkeb trikoo aga Jack on poole maad teistest ees.

Juubeldused on veel suuremad kui enne. Meeri avaldab ise Jackile armastust, nad abielluvad la vana Joseph Smith teeb väimehe peaaegu enda osanikuks.

Niiviisi lõppes film häppi endiga.

Nikodeemus oli mu käsikirjast pööraselt vaimustatud. Ta ütles, see olevat kõige toredam spordifilmi käsikiri ja lubas süüa ära oma vana mütsi koos voodriga, kui me selle filmiga maailmakuulsaks ei saa.

Kaks nädalat sõber mul käsikirjaga mööda linna ringi käis. Siis viimaks oli saanud kokku finantsid. Kampa olid löönud Juhkam Sisak, riidekaupmees täiturul, Saalomon Oblikas, nõöriäri pidaja ja Kustav Karnaksti, mitme poe omanik Pelgulinnas, Ühel õhtul osanikkude peakoosolek kokku kutsuti ja lähem tegevuskava läbi arutati. Mina pidin hakkama reshisööriks. Nad nimelt teadsid, et mul on prii pilet „Bumbiasse“ ja et ma palju filme olen näinud ning selletõttu ka asjatundja olen filmi alal. Ooperaatoriks valiti Siimon Vingunina, laiade pükstega noormees, kes töötas ühes filmilaboratooriumis. Muretseti kaamerad ja kõiksugu muud värgid, ning filmimine võis alata.

Ma tahtsin Jack Jacksoni osa mängida ise, aga Nikodeemus seletas, et see ei lähe, ega reshisöör mängida ei saa. Kui ma sellele vastu protesteerisin, siis Nikodeemus seletas, et ta just sellepärast käinudki peale, et ma reshisööriks hakkaks, et siis ise saaks Jacksoni osa. Vana Smithi osa tahtsid kõik kolm finantseerijat. Valisime lõpuks Kustav Karnaksti, kel oli paks kõht ja toredad vuntsid.

Sisask jörises küll vastu ja seletas, et tema andvat miljonäri vurhvi paremini välja, aga pikapeale jäi siiski

rahule. Oblikas aga vihastas ja lahkus kompaniist, (oma raha võttis muidugi kaasa) Sellele vaatamata aga otsustasime filmi ikka valmis teha.

Meeri osa andsime Mannile, ühele plikale, kellega Nikodeemus oli saanud tuttavaks Kadriorus. No oli käre eit küll, kus silmad peas kui autolaternad ja juus oli nii kräsus, et ükski kamm seal midagi ei teinud.

Esimene stseen läks päris hästi. See kujutab seda kus vana Smith ja Meeri räägivad spordist. Va' paksukõhuga Kustav rikkus paar korda küll asja ära, kuna ta Meerit lõua alt kõtistas, aga ma lõugasin läbi toru, et käpad küljest, vanamees, egas' siis keegi oma tütreaga nii ole. Et egas' see pole armastusestseen. Teine pilt oli kah kena. See pidi kujutama Jack Jacksoni armuvalu. Mees väänas ja käänas end igapidi, nii et suuresti just aru ei saanud, kas tal oli armu- või kõhuvalu, aga peaasi et oli elu ja miimikat.

Siis tuli stseen, kus tundmatu iludus võrgutab ära Kanada tsempioni Olraidi. Tundmata daami osa andsin oma pruudile Nataaliale. Oolraidi saime lehekuulutuse peale. Oli sihuke pikk poisikolakas, mustade silmade ja mustade juustega. Kui ma küsisin, et kas te ennem niiõelda filmis olete ka esinenud ja kas arvate selle raske asjaga kakkama saavat, vastas ta ainult: Ons' meil üks müre! Mis asja need pisikesed nõksud ikka teha on. Küll läheb nagu vihmavesi!

Selle stseeni, kus nad kihlavad, väntasime vagunis. Kõik läks toredasti, ainult mul ajas kopsu üle maksa see, et see logard litsus mu Nataalie nii oma ligi, et hirmus kohe ja musutas nii, et mul süda halvaks läks. Ma karjusin küll läbi toru, et tasem, pörgulised, aga Nikodeemus tni vahele ja seletas, et las aga olla. see on hästi loomutruu. Ega olnud

mulgi muud teha, kui ühise asja kasuks loobuda isiklikkudest tunnetest ja lasta edasi.

Saja-meetri-jooksu stseen läks alul päris kenasti korda. Tärpentiini asemele panime pingile vee. Aga Nikodeemus jooksis kole lollisti: pea kuklas ja jalad käisid all vinda-vända. Ma nõudsin kategooriliselt selle stseeni kordamist ja andsin märku, et pandagu ometi pingile päris tärpentiini. Seda tehtigi, ilma et Nikodeemus oleks aimanud. Stseen algas uuesti. Ah sa jumal küll, kui see Nikodeemus istus sinna pingile ja kui ta siis püsti kargas ja hirmsa häälega röögatas, no küll see oli kole. Aga siis mees jooksis rusikat vibutades minu poole. Ma viskasin toru maha ja panin jooksma. Lõugasin küll üleõla, et pastoi, pastoi, egas' nihukest asja, et näitleja reshissöörile kallale tuleb, käsikirjas pole, aga ei Nikodeemus sellest hoolinud. Kloppis mu kõvasti läbi. Lõpuks tulid teised vahele ja siis me leppisime ära.

Stseeni erilasega pidime jätma välja, sest me ei saanud kuskilt dresseeritud erilast ja päris erilast ei olnud Nikodeemus nõus oma küünarnukile laskma. Jäi üle veel teha uju-mise stseen.

Aga eks see ole juba kord nii, et kui üks asi juba haprasti minema hakkab, siis ta läheb ka edasi haprasti. Oli valmistatud küll kõik maailmamaa ilusasti: spinningimehed olid paadiga jõel, ujujad ja Nikodeemus stardis. Ma kisendasin: Tähelepanu, ülesvõte! ja Nikodeemus hüppas nagu mauhti kõhu peale vette. Ta nimelt ei osanud ujuda ja sellepärast punnis alul ka selle stseeni vastu, aga me tegime talle selgeks, et käsi-

kirja järele ka Jack Jackson ei oska ujuda ja et seda parem. tuleb hästi loomutruu.

Mine aga tea nüüd, mis see oli, kas ei hüpanud Nikodeemus õigel ajal, või keerles spinning valesti, aga ükskeist nad kätte küll ei saanud. Kuna aga Nikodeemus ei osanud ujuda, vajus ta põhja kohe nagu vene kirves. Meie ükski kah ei osanud ujuda. Polnud siis teha muud, kui jooksime paadi järele. Veerandtunnilise püüdmise järele saime Nikodeemuse põhjast kätte. Kulus kaks tundi, enne kui poisile elu sisse saime, nii täis oli sunnik enda kaaninud vett. Esimesed sõnad aga, mis ta suust välja sai, oli, et „nüüd sõitke saadanad, kuu peale oma filmiga!“

Jätsimegi seekord asja katki nõndakauaks, kui meeled rahunevad.

Aga asi läks takka hullemaks. Õhtul tuli mu juure üks vanaeit, nagu selgus Meeri ema ja sõimas mu naha täis, et mis mood see on, et noored tüdrukud veetakse metsa igasugustele Pelgulinna poodnikkudele käperdada. Sai see läinud, tuli kiri mu pruudilt Nataalielt. See teatas, et on end kihlanud oma vastasmängijaga, tollesamuse lehekuulutuse järgi leitud mustaverelise selliga.

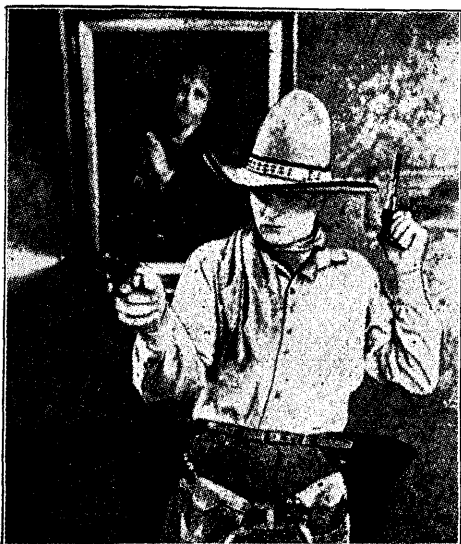
Sülitasin tuld ja tõrva ja vandusin maa põhja kõik maailma filmid ja nende tegemised. Kuid kõige hullem obadus tuli kõige viimaks.

Selgus nimelt, et me operaator oli igavene suli, ta oli tooresfilmi ja objektiviid maha müünud ja et asi välja ei tuleks, kogu aja vandanud me filmi tühja aparadiga.

Niiviisi lõppes me esimene filmitegemine.

**Kui tahate näha Eesti filmitööstust eluvõimsana, —
siis tellige omale „Filmi Nädal“.**

Nädala spordikroonika.

Ameerika seiklusfilmide täht
Fred Thomson.

Laupäev, 18. juuli.

— Viinis avati teine rahvusvaheline töölisõlüm피아ad, millest osa võtab ka Eesti meeskond.

— Tartus lõppesid maakonna esivõistlused ujumises. 500 mtr. vaba-ujumises püstitas Pokats uue Eesti rekordi ajaga 8.15,7.

— Kohila „Püsivus“ võitis „Kalevipoega“ jalgpallis 1:0.

Pühapäev, 19. juuli.

— Kadriorus peetud rattavõistlustel püstitati kolm uut Eesti rekordi. 1 kilom.—E. Treimann 1.23,4; 5 km.—E. Treimann 8.22,7 ja 10 km.—samuti E. Treimann 17.21,6.

— Kalevi Tennisklubi võitis Helsingi Verkkopalloseura tennis 15:4.

— Tartus algasid maakonna esivõistlused kergejõustikus.

— Pirital, Kalevi rahvuslikel ujumisvõistlustel püstitati neli uut Eesti rekordi: 500 m. vabalt Mõtlik 8.10,0. 400 mtr. rinnuli — Trahov 7.02,2, 200 m. rinnuli naistele—Marten 3.59,4 ja 100 m. seljali naistele H. Mahoni 1.47,7.

— Tallinna Jalgpalliklubi võitis Narvas, Narva Võitleja 2:0.

— Pärnu Tervise juubelivõistlustel kalevlane Oole parandas poolraskekaalus kahega rebimises E. rekordi, tõstes 100,5 kg.

— Tallinna politsei võitis laskevõistluse Helsingi politseiga 1386:1370.

Esmaspäev, 20. juuli.

— Helsingi Kronohagen (Kiffen) võitis Pärnu Tervist 3:1.

— Narvas lõppesid 1. diviisi võistlused kergejõustikus.

— Tartu maakonnavõistlustel Michelson hüppas teivast 3.50 ja Sule heitis oda 61.89.

— TJK võitis Narva hokiklubi 4:1.

— N.-Jõesuu Kalevala kaotas Narva Astrale 0:2.

— Viini Rapid võitis Stockholmi koondist 5:1 (0:0).

— Prantsuse kergejõustikuesivõistlustel jooksis 18-a. Rochard 5000 m. 15.27,2. 1500 mtr. jooksis Ladoumeque 3.58,6. Teivast tegi Ramadier 3.80, 100 mtr. jooksis Auvergne 11,0.

— Budapest võitis kergejõustikus Berliini 59,38. Sel võistlusel heitis ungarlane Donagan ketast 47,51.

— Soome esivõistlustel kümnevõistluses A. Järvinen saavutas esikoha

Filmi imelapsed
Jackie Cooper ja Bobby Coogan,
kuulsa Jackie vend.

8160 punktiga. Teiseks jäi Yrjölä—
7529,76 p.

— Inglismaa võitis Davis-Cupi tur-
niiril Ameerikat ja pääsis finaali
Prantsuse vastu.

Esivõistlused on ukse ees.

Augusti alul peetakse Tallinnas,
Kalevi korraldusel Eesti esivõistlused
kergejõustikus, teatejooksudes ja
kümnevõistluses. Kuna tänavu ker-
gejõustiku tase üldläbilõikes tugeva-
maks on muutunud, siis on võistlus-
telt oodata pinevat konkurentsi. Eri-
tisteks suurnumbriteks töötavad ku-
juneda pikad maad, kus konkurente
on tulnud juure palju. Samuti oleks
kena näha esivõistlustel Kuresaare
meest, kes hüppas 180 kõrgust. Üldse
peab mainima, et vanadel meistritel
kibedad päevad tulevad, sest noored
on igal alal suuri ja lubavaid või-
meid näidanud, Et kord võistlustel
hea on seda garanteerib juba korral-
daja, Kalevi, nimi.

Naiste esivõistlustel.

Naiste esivõistlused kergejõustikus
peetakse Ü.E.N.Ü.T.O. korraldusel
pühapäeval, 26. skp. kell 6 Tallinna
staadionil, Seni on annud endid üles
üle 30 sportlanna Tallinnast ja Tar-
tust. Teistest linnadest puuduvad
osavõtjad.

Teisipäev, 21. juuli.

— V. S. Sport kaotas üllatuslikult
Tshehhi profimeeskonna „Teplitze-
rile“ 1 : 5. Tipner ei mänginud kaasa.
— 3. diviisi jalgpallimeistriks tulid
pioneerid, lüües skoute 6 : 2.

Kolmapäev, 22. juuli.

— Tasuvõistlus Kiffeni ja Tervise
vahel Pärnus lõppes soomlaste või-
duga 6 : 5. Enne lõppu oli veel Ter-
vise edu 5 : 2.
— Viiburis võitis Tallinna Kalev
Viiburi Palloseurat 2 : 1.

Neljapäev, 23. juuli.

— Poiste spordiliidud alustavad
oma võistlustega kokku 9 linnas.

Jalgpalli karikavõistlused.

Väikeseltside karikavõistlused jalg-
pallis algasid laupäeval 25 skp. osa-
võtvaid meeskondi on 9, E.S.S., Lut-
heri NMKÜ. Hõimla, Põhjala, Russ,
Kalevi poeg. Ü.E.N.Ü.T.O, N.M.K.Ü ja
Meteor-

Kalevi kärarikas peakoosolek.

E.S.S. Kalev pidas kolmapäeval
oma peakoosolekut. Juhatajaks valiti
Ado Anderkopp. Pikem poleemika
tekkis aasta-aruande juures, kus J.
Villemson ägedasti kallale tungis
jalgpalliosakonnale, kes on teinud
suuri ülekulutusi.

Seltsi aastase puudujäägi üheks
põhjuseks on ka Kalevi kaubahoov,
mille üürihindasid sunnitud oldi eel-
arve-aasta kestes tunduvalt alandama.

Jaago ja asjaarmastajad.

Nagu kuuleme asjaarmastajate
ringkonnist, on Jaago väljakutse, mis
avalikkusele teatavaks sai Filmi Nä-
dala eelmisest numbrist, äratanud
elavat vastukaja. Kuidas reageerib

sellele liit?, see on küsimus, mis valdab kõigi meeli. Eraviisil aga on kuulda, et liit ei kavatsevat sellele väljakutsele reageerida, kuna ta polevat vormiline ega ametlik. Nii siis — tulgu Jaago ise siia. Siis võib jälle venitada, kuni ta ära sõidab ja tagantjärgi lärmi lüüa.

„Heute spielt der Uridill!“
Kuulus profimeeskond Nicholson
Tallinnas.

Esmaspäeval avaneb Tallinna jalgpalliharrastajail võimalus elada kaasa

mängule, mis on kahtlemata üks grandioossemaid Tallinnas peetuid. Nimelt külastab Eestit läbisõidul maailmakuulus profimeeskond „Nicholson“, kes oma hiilgava turnee Rootsis ja teistes Balti riiges suurte võitudega lõpetas. Tallinnas on ta vastaseks „V. S. Spordi“ ja „TJK“ koondis, seega Eesti rahvusmeeskond. Mäng algab 1/27 Staadionil. Märkimisväärne on, et Nicholsonis mängib kaasa kuulus Uridil, kelle kohta omal ajal loodi populaarne fox-trott: „Heute spielt der Uridill!“

Jutu sõpradele!

Algusest lõpuni haarav inglise naiskirjaniku

Christine Douglase romaan

„Salajane naine“

hakkab ilmuma järgmisest „FILMI NÄDALA“ numbrist alates.

Romaani sündmustik areneb Inglismaal. Vaikses maasüles elab farmer, kes oma kummalise ülal ja elamisega tähelepanu äratav. Temasse armub võluv neiu naabrusest, kuid näib aga nagu ei leiaks ta vastuarmastust. Tekkib sügav draama. Neiu aga ei aima, et mees, keda ta armastab varjab suurt saladust. Kõik näib purunema. Meeleheitel lahkub neiu kodust ja kaob ilmalinna Londoni, vastu seiklustele. Lõpuks selgub mehe saladus.

Kõige paremaid

kino ülesvõtteid teete ainult

KODAK panchromaatilisel

ehk orchromaatilisel **kino filmil.**

Saada **„FOTO-TURG“**, om. **H. Sahme.**

Tallinn, Rataskaevu 2. Tel. 432-64.

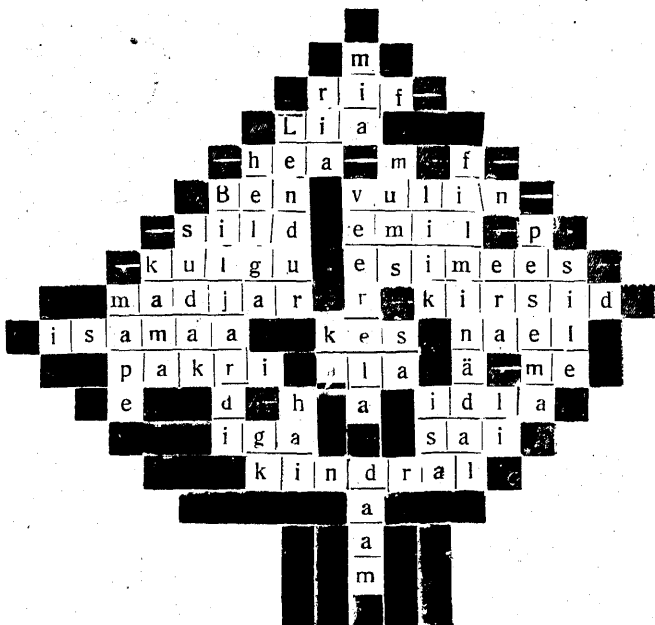
Vajatakse

noori poisikesi

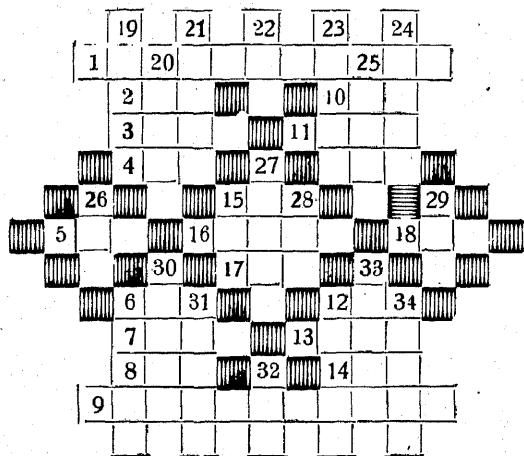
„Filmi Nädala“ levitamiseks.

Lähemalt **Viru 14-2.**

Eelmise ristsõna mõistatuse lahendus.

Ristsõna mõistatus nr. 2.

Sõnade tähendus:

Vasakult paremale: 1) Millega võetakse vabadus. 2) Naise nimi 3) Perekonna liige murdeliselt. 4) Mitte õige. 5) Spetsiaal 6) Filmi tähe eesnimi. 7) Millel on talvel hea sõita. 8) Kelle sulgedest tehakse padi. 9) Tähtsaim sportiline sündmus. 10) Rada. 11) Geomeetiline atribuut 12) Mulk 13) Kala. 14) Temal. 15) Küsimus 16) Kirjamärgid. 17) Sama, mis 14 18) Jääb vigastuse tunnusena järg.

Ülalt alla: 6) Renn, kus vesi jookseb. 12) Aja mõõt. 15) Küsimus. 19) Esitatakse ametisse astumiseks. 20) Laps. 21) Muinasaja tähtsama lahingu nimi. 22) Planeet. 23) Hea omadus. 24) Ilmakaar. 25) Kurjad. 26) Mitte julge. 27) Nimi Eesti mütoloogias

28) Sinul. 29) Nõu. 30) Naise nimi. 31) Jõgi Venemaal. 32) Taluhoone. 33, Kunas on soodne aeg ujumiseks. 34) Kalad.

„Filmi Nädal“ on Teie sõber filmimisel, tantsul ja sportimisel.

Vastutav toimetaja: Valtēr Kruberg.

Väljaandjad: E. Kruse ja V. Reits.

Riigiraamatuko

B7799

Fotoamatöörid!

Kõige kiiremini ja odavamini valmistatakse Teie

ülesvõtteid

W. Reits'i kunst-fotoateljees

Viru 14-2.

Külastage kõik

F. K. „Veerela”

tantsuõhtuid

„Noorkotkaste Kodu” ruumes, Kadriorus.

25. juulil, 1. ja 8. augustil.

Algus kell 9 õhtul.

Pääsetähed tantsuks 50 senti.

„Filmi Nädala”

esimene number leidis sooja
poolehoiu.

Filmihuvilised leidsid ajakohaseid kirjutusi filmide üle.

Tantsuharrastajaile olid esimeses nr. maiuspalad, ja ka käesolev number ei taha kehvemaks jääda.

Sportlastele anname ses numbris huvitavaid andmeid spordi üle ja

Fotoharrastajaile, kel esimene number kehvaks jäi, tahame pakkuda selles nr. rohkem, niisama ka teatripooldajaile.

**Kas olete omandanud juba
„Filmi Nädala”?,
kui mitte, siis kohe!!!**